בס"ד

התחזקות וביטחון
במשנת ה'זרע שמשון'

בעל ה"זרע שמשון" רבי שמשון חיים בן רבי נחמן מיכאל נחמני זיע"א
הבטיח ברכות וישועות מופלגות לעוסקים בתורתו וכך כתב בהקדמה לספרו:
**" ועינכם תחזינה בנים ובני בנים כשתילי זיתים סביב לשולחנכם**
**בתים מלאים כל טוב גם עושר גם כבוד לא יסופו מזרעכם"**

שיעור מס' 299 | פר' ויצא תשפ"ז

# "מכת נשיקה"

**יקיר** הי"ו הקים במסירות רבה יחד עם חבריו יישוב קטן בהרי השומרון. הם דאגו להקים במקום בית כנסת וכל הדרוש. התפתחות היישוב הייתה לזרא בעיני תושבי הכפרים העוינים שבסביבה. יום אחד התפתח ביניהם עימות שהפך למסוכן; התושבים הזעיקו את כוחות הביטחון, שהתמהמהו משום מה מלהגיע. השבאב הערבי ניצל את רגע החולשה, וכפסע היה בינם לבין הגרוע מכל. בלית ברירה, יקיר הוציא את נשקו וירה באוויר. הבעיה הייתה שתוך כדי האירוע הגיעו כוחות הביטחון, אחד מהמפקדים שם, סבר שהירי הזה לא היה מוצדק, יקיר בילה חודשים רבים בתאי מעצר עד לבירור העניין. באותם ימים אפלים הוא מצא עצמו בודד ועצוב על שלקחו ממנו את כל חירותו והשפילו אותו עד עפר, הוא כאב עד דכדוכה של נפש היו רגעים קשים שבהם הכאב היה בלתי נסבל, לרגעים כבר התחרט על השקעתו הרבה בכל הפעולות שעשה לצורכי הקמת ובניית היישוב מתוך מסירות והקרבה. אך יקיר התעשת והחליט להתחזק, אני יהפוך את הלימון ללימונדה אמר, יקיר קיבל על עצמו נדר: כאשתחרר בע"ה, אמשיך בבניית היישוב במתחם מגורים נוסף וביתר שאת, כאשר הבית שלי יהיה הראשון שייבנה שם.

**הנדר** נסך ביקיר כוחות חדשים, הוא נשא תפילה להשי"ת שיסייע בידו לקיים את נדרו במהרה. "וידר יעקב נדר לאמר..." - לאמר לדורות שיהיו נודרים בעת צרה, משום דמצווה לידור בעת צרה, כדי שאם יעשה להם הקב"ה נס, לא ינכה להם מזכויותיהם אלא יהיה זה בזכות הנדר והתפילה; שמי שאינו נודר אלא בעת צרה לא ירגיל עצמו בנדרים, ולגבי זה לא נאמר "טוב אשר לא תידור משתדור ולא תשלם" - כך מסביר רבנו הזרע שמשון זיע"א, ומדייק כיון שלא גלי קרא שהוא יותר טוב שלא ידור סתם, אלא פירש "משתדור ולא תשלם", ממילא ש"מ שיש מצב עדיף מזה יש מצב בו עדיף שכן תידור ותשלם, והיינו בעת שנודר בעת צרתו.

**לאחר** תקופה ארוכה של צער וסבל, יקיר שוחרר בחסדי שמים, ופנה לקיים את נדרו בעת הצרה ולבנות את ביתו, את הבית הוא איכשהו הצליח לבנות במעט החסכונות שנותרו לו, אך כמעט ולא נותר לו כסף עבור המטבח, ובוודאי שלא עבור הריהוט, יקיר, החליט להתפשר ולחפש מטבח ביד שנייה - משהו פשוט וזול התואם לכיסו.

**הוא** חיפש, ומצא מודעה מעניינת שצדה את עיניו: מטבח יוקרתי ומפואר, חדש לחלוטין מהקבלן, בשווי מאתיים אלף ש"ח, עומד למכירה במחיר מציאה של עשרים אלף ש"ח. יקיר נסע לצפון תל אביב, שם פגש את קבלן השיפוצים, שסיפר לו שבנה את הבית עבור יהודי אמיד מחו"ל, אך הלה לא אהב משום מה את העיצוב ומשכך החליט למכור את המטבח במחיר מציאה. יקיר בדק את איכות החומרים, מתברר שמדובר במטבח יוקרתי ואיכותי מעץ מלא, מיליון דולר כהגדרתו! חיש מהר הוציא את מעטפת המזומנים - שארית חסכונותיו שאותם רכש בעבודת כפיים צרופה - והעבירה לקבלן השיפוצים, שהציע לו לרכוש תמורת כחמשת אלפים ש"ח נוספים כמה ארונות יוקרתיים ומשובחים מעץ מהגוני. יקיר הסכים; הם סיכמו שלמחרת בבוקר יגיע יקיר עם כלי עבודה ורכב לפרק את המטבח והארונות, יקיר חזר לביתו שמח וטוב לב כשפיו מלא שיר, שבח והודאה

**למחרת** כשהגיע יקיר כמוסכם כדי לפרק את הארונות, ציפתה לו הפתעה: את הדלת פתחה לו גברת שלא הבינה מה הוא רוצה. היא אמרה שהיא אחותו של בעל הבית המתגורר בחו"ל ומנהלת עבורו את הפרויקט כשמידי פעם מגיעה בהפתעה לסיור באתר האחות הסבירה שלא נתנה כלל רשות לקבלן השיפוצים למכור את הרהיטים, ולמכירתו אין כל תוקף. היא שאלה אותו שאלות מוזרות מה הוא עושה בחיים ומה מצבו הכלכלי. יקיר סיפר לה על השקעתו הרבה בהקמת היישוב, כולל המאסר ומסכת הייסורים שעבר בימים הקשים בבתי המעצר.

**אותה** גברת התרגשה עד דמעות מהקשיים שיקיר עבר במהלך המאסר ואמרה לו שאחיה - שהוא כאמור יהודי אמיד מאוד - החליט לתרום את כל הריהוט ליהודי שבאמת זקוק לזה, ולפי סיפור חייו והקשיים שעבר במאסר נראה לה שהוא אכן ראוי לכך. לפיכך היא נותנת לו את המטבח, כולל כל הרהיטים, הנברשות וכו', חינם אין כסף. האחות הוסיפה ואמרה שקבלן השיפוצים ניסה בצורה לא הוגנת לנצל את ההזדמנות, למכור את הרהיטים ולהרוויח משהו נוסף על הדרך, אך היא לא תיתן לזה לקרות ותדאג שהקבלן יחזיר לו את כל הכסף בנוסף, האחות העניקה לו במתנה גם את דלת הכניסה היוקרתית, שעליה לבדה הם שילמו מאה אלף ש"ח. או אז התברר ליקיר שאותה המכה שכה כאבה לו, המאסר וההשפלה הייתה בעצם נשיקה מאת השי"ת להיטבו באחריתו

**ול"מכות נשיקה"** נוספות: יוני מיהר לסיים באותו ערב את שיעורו הקבוע בדף היומי עם מגיד השיעור האהוב והמפורסם רבי אלי סטפנסקי שליט"א, המאהיב את התורה בפי לומדים רבים, ויצא לאחל מזל"ט בחתונה החתונה הייתה עמוסה עד לעייפה במשתתפים רבים שבאו לברך ולהתברך. לפתע פרצה התזמורת בשירת "ימים על ימי מלך" - השמועה פשטה בקהל כי ראש ישיבה פלוני, מגדולי הדור, הגיע לשמחה. הדוחק במרכז האולם, באזור שבו עמד יוני, גבר ומד הלחץ שם טיפס לגבהים מטורפים. בעוד יוני מנסה לחשב את צעדיו איך להימלט מן הצפיפות, ספג חבטה כואבת עד למאוד במצחו. ראשו התערפל ומבעד לערפילים שמע בקשת "סליחה, סליחה". מתברר שהצלם, שביקש בתוקף תפקידו להנציח את רגעי ההוד שבהם אותו אדם גדול רוקד עם החתן, נגח בשוגג עם מוט הפלאש במצחו של יוני.

**ראשו** של יוני היה סחרר וכאב עד להחריד, יוני הצליח איכשהו לדדות הביתה. שם הכינה לו רעייתו כוס תה מהביל ושני אקמולים, לך לישון מחר בוודאי תרגיש יותר טוב. אמרה לו רעייתו, אך למחרת כאב ראשו של יוני התגבר. בימים שלאחר מכן שכב בביתו כאוב פיזית, ובנוסך גם ליבו כאב עליו: מה הייתה חסרה המכה המיותרת הזו? ברור היה לו שהצלם לא התכוון ואף התנצל ע"כ, אך לו רק ידע את מחיר פזיזותו, את ימי העבודה שהפסיד ואת הכאבים הבלתי פוסקים המשביתים אותו לחלוטין... היה נזהר בכפליים

**חלפו** יומיים נוספים והכאב לא חולף, משכך פנה יוני לרופא. חומרת הכאב הבלתי פוסק הדליקה אצל הרופא נורה אדומה, ומשכך נתן לו הפניה לבדיקת CT בבית החולים. בבדיקה התגלה שכאב הראש נובע מבעיה רפואית אחרת, מסוכנת להחריד, שעלולה בכל רגע להתפתח לנכות לכל החיים. במקרים דומים ר"ל, שבהם לא תפסו את הבעיה קודם התפרצותה, היא הפכה את החולים לצמח ר"ל. הרופאים אמרו ליוני הנדהם: "בטח חשבת שקיבלת מכה, דע לך שקיבלת נשיקה שהצילה את חייך!"

**לאחר** הפרוצדורה הרפואית שעבר, חזר יוני לשיעורו של ר' אלי סטפנסקי הי"ו, שפרסם בהסכמתו את הסיפור ברבים, להודות ולהלל לשמך הגדול על ניסך ונפלאותיך על מכותיך ונשיקותיך.

**רבנו** הזרע שמשון זיע"א מסביר שהמכות והייסורים שסבל יעקב היו בעצם נשיקות אהבה וחיבה, "יעקב ביקש לישב בשלווה, קפץ עליו רוגזו של עשו". שואל רבנו הזרע שמשון זיע"א: הרי מטרת יעקב הייתה לפרסם את שם ה' בעולם, וכלשונו הק' שכל עצמם של האבות - שהיו שמחים לקנות רכוש רב - היה כדי להודיע גבורת ה' בעולם, שהוא מצליח על ידי אוהביו וזאת כדי שיתווספו להם גרים, כנאמר במדרש: "בארץ מגורי אביו - מגיורי אביו". ולכאורה קשה: הרי אם יעקב היה יושב בשלווה, היו מתווספים גרים רבים יותר שהרי יראו שטוב לצדיק? מתרץ רבנו הזרע שמשון זצוק"ל דאדרבה, אם יעקב היה יושב בשלווה היו אומרים הגויים, שהשלווה של יעקב הגיעה לו בזכות אבות או בעקבות מזלו הטוב שבו נולד; אבל כשיראו שיש לו ייסורים והוא גולה ומטלטל ממקום למקום, ואפילו הכי הקב"ה מצליחו - דווקא אז יראו להתגייר, כי יכירו וידעו שהצלחתו היא מאת הקב"ה, שהוא מוחץ ורופא ומלא רחמים.

**לעיתים** המכה עצמה היא הרפואה בבחינת "מכת נשיקה", כפי שהרב סטפנסקי מוסיף ומספר בצעירותי הלכתי לתומי ברחוב בבורו פארק, לצידי צעד צעיר חרדי. לפתע נעצר רכב בחריקת בלמים, מתוכו יצאו גויים רעולי פנים, שהפליאו בו את מכותיהם עד שאיבד את הכרתו. הם זינקו חזרה לרכב שהמתין להם ונעלמו במהירות. כוחות ההצלה שהגיעו למקום טיפלו בו והחישו אותו לבית החולים. בינתיים, מדברי הקהל הרב שהתאסף התברר שמדובר באדם שנמצא בהליך גירושין, המכות הללו מטרתם היו להבהיר לו ולהחדיר להכרתו כי מומלץ לו לסיים את הסאגה המתמשכת ולתת גט בהקדם אך לצערם הלה איבד את הכרתו,

**הייתי** מסוקרן כמו כולם לשמוע כיצד הסתיים הסיפור. הנה מתברר שהמכות הללו היו בככל נשיקות עבורו, שכן בעקבותיהן חייו ניצלו: בבית החולים גילו שיש לו גידול מסוכן אותו חייבים לנתח ולהוציאו במהירות, מתברר שהמכות הכואבות היו בעצם נשיקות חיבה מהבורא יתברך שרצה להציל את חייו ושלח לו בחסדו "מכות נשיקה".



© כל הזכויות שמורות